

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1557/06
24.01.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић, Љиљане Ивковић – Јовановић и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужилаца АА, кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Музеја "ББ", кога заступа пуномоћник БА, адвокат, ради поништаја одлуке о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Округног суда у Београду Гж. I 2859/04 од 29.12.2005. године, у седници одржаној 24.1.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Округног суда у Београду Гж. I 2859/04 од 29.12.2005. године па се ОДБИЈА као неоснована жалба туженог и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Четвртог општинског суда у Београду П. 1. бр. 586/02 од 17.3.2004. године.

Обавезује се тужени да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка исплати 36.000,00 динара (тридесет шест хиљада динара) у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Четвртог општинског суда у Београду усвојен је тужбени захтев тужиоца па су поништена решења директора туженог бр. 01-68/54 од 15.5.2002. године и решење бр. 01-68/66 од 3.7.2002. године, и тужени обавезан да тужиоца врати на рад и распореди га на радно место радника службе обезбеђења. Тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова спора исплати 24.000,00 динара.

Наведеном другостепеном пресудом преиначена је првостепена пресуда, па је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца с тим да је укинута решење о трошковима парничног поступка.

Против правоснажног дела другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је изјавио одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 386. раније важећег ЗПП („Службени лист СФРЈ“ бр. 4/77...) који се примењује на основу члана 491. став 4. ЗПП („Службени лист СРЈ“, бр. 125/04) па је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ранијег ЗПП, а ни битна повреда на коју се у ревизији указује.

У утврђеном чињеничном стању тужени је до доношења одлуке о изреченој мери престанка радног односа био запослен код туженог на радном месту радника службе обезбеђења. По одлуци туженог он је извршио тежу повреду радне дужности јер је дана 14.4.2002. године страног новинара и његову сарадницу који су били у пратњи дежурног кустоса музеја пустио да изађу из зграде не реагујући на аларм који се укључио, да је одбио да изврши налог директора музеја и посетиоце одмах заустави и претресе. Супротно утврђеном чињеничном стању у дисциплинском поступку првостепени суд је утврдио да је тужилац критичном приликом од свог шефа добио одобрење за коришћење полчасовне паузе, да се у тренутку укључивања аларма налазио у радном простору код гардеробе, да није приликом укључивања аларма извршио претрес посетиоца музеја сматрајући да ће директним претресом направити непријатну ситуацију у односу на страног новинара. После налога директора он је отишао код шефа обезбеђења па су њих двојица заједно у присуству кустоса извршили претрес страног новинара и његове сараднице, а касније се утврдило да се аларм укључио из непознатих разлога.

Код таквог чињеничног стања првостепени суд сматра да се нису стекли услови за изрицање најтеже дисциплинске мере – престанак радног односа, јер се у радњама тужиоца не налазе елементи теже повреде радне обавезе и дужности из члана 59. Закона о радним односима у државним органима (неизвршење или несавесно, неблаговремено или немарно вршење радних и других обавеза...). Даље је суд сматрао да код тужиоца не постоје елементи умишљаја а ни свесног нехата (кривице) који су прописани чланом 57. став 1. тачка 1. и 8. Закона о радним односима у државним органима и да је кашњење у извршавању налога било оправдано. Наиме по становишту првостепеног суда тужилац је критичном приликом користио полчасовну паузу; није радио на радном месту обезбеђења; о активирању аларма обавестио директора и да је пре претреса обавестио непосредног руководиоца спровевши налог

директорке о претресу туриста заједно са својим шефом обезбеђења.

Супротно првостепеном суду другостепени суд налази да се у радњама тужиоца стичу елементи теже повреде радне дужности јер су се посетиоци у време активирања аларма налазили у близини излазних врата, па имајући у виду да је тужилац одбио налог директора то је његово нечињење у конкретној ситуацији било противно стандарду очекиваног понашања од радника обезбеђења, те се он није понашао као иоле пажљив човек. При том, другостепени суд сматра да одобрена пауза, дневни одмор у току рада и околност да је тужилац накнадно извршио налог директорке не представљају олакшавајуће околности које би искључиле изрицање дисциплинске мере престанка радног односа.

По становишту Врховног суда правилно је резонување првостепеног суда да тужилац наредбу директора (радну обавезу) оправдано није одмах извршио и да све околности случаја оправдавају такво поступање.

Наиме, тужилац је критичном приликом био без оружја па се може правдати оклевање у извршењу налога јер се врши претрес странца (који се креће у друштву кустоса) за кога се стварају основи сумње да је извршио крађу уметничког дела (у таквој врсти претреса постоји реална опасност за угрожавање телесног интегритета). У дилеми шта треба чинити тужилац не одричући постављени налог тражи помоћ шефа обезбеђења, и врши претрес ипак благовремено.

Такав поступак се не може квалификовати као несавесно, неблаговремено или немарно вршење радних обавеза из члана 59. Закона о радним односима у државним органима, па је решење о престанку радног односа незаконито.

Из напред изнетих разлога а на основу члана 395. став 1. раније важећег ЗПП одлучено је као у изреци у ставу првом.

Одлука о трошковима заснована је на члану 154. и 166. ранијег ЗПП, јер је тужилац успео у спору. Тужиоцу су признати трошкови на име састава ревизије и четири заступања у складу са важећом адвокатском тарифом (изрека у ставу другом).

Председник већа - судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд